

گلایه یک پیشکسوت صنعت نساجی نسبت به توزیع نامناسب تولیدات پتروشیمی‌های داخل کشور

عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران افزود: مدیران پتروشیمی گناه این نابسامانی را به گردن سایت بهین‌یاب می‌اندازند در حالی که این طور نیست زیرا صنعتگران، مواد پتروشیمی را صرفاً برای استفاده در خطوط تولیدی نیاز دارند تا بتوانند در قالب محصول نهایی با ارزش افزوده‌ای به مراتب بیشتر و بالاتر در بازارهای داخلی و خارجی عرضه نمایند ولی جای تأسف است مدیران پتروشیمی با انگیزه‌ای که همچنان برای تولید کنندگان نامعلوم و مبهم است؛ ضمن عرضه کم در بورس کالا تمایل به صادرات این مواد در قالب خام فروشی مواد اولیه دارند؛ در حالی که رهبر معظم انقلاب بارها، «خام‌فروشی را حرام» اعلام فرموده‌اند.

وی در پاسخ به این سوال که آیا صرفه اقتصادی صادرات مواد پتروشیمی به صورت خام فروشی به اندازه‌ای بالاست که پتروشیمی‌ها به جای عرضه آن به مصرف کنندگان واقعی و کارخانجات داخلی تمایل به خام فروشی آن در قالب صادرات دارند؛ گفت: فرض کنیم صادرات یک کیلوگرم گرانول پلی‌پروپیلن، حدود ۵/۱ دلار ارزش وارد کشور خواهد کرد در صورتی که همین یک کیلوگرم در اختیار تولیدکننده داخلی قرار گیرد و به محصولی مانند فرش، موکت، نخ، لیاف و پارچه تبدیل و به صورت کالای نهایی صادر شود، میزان ارزآوری آن چندین برابر خواهد بود. دکتر شیبانی، لطمه دیگر صادرات مواد خام را دسترسی کشورهای رقیب به مواد اولیه ارزان تر دانست که به این ترتیب توان و امکان رقابت عادلانه از تولیدکننده

دکتر علیمردان شیبانی - پیشکسوت صنعت نساجی و عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران - نسبت به نحوه قیمت گذاری و عرضه مواد اولیه مجتمع‌های پتروشیمی در بورس کالا انتقاد کرد و آن را قطره‌چکانی و با قیمت بسیار غیرعادلانه دانست.

وی ابراز داشت: واقعیت این است که طی ۸-۹ ماه اخیر، واحدهای نساجی و مصرف‌کنندگان اصلی مواد پلیمری با مشکلات بیشماری در زمینه تهیه و تأمین مواد اولیه پتروشیمی دست و پنجه نرم می‌کنند و تمام این مشکلات ناشی از عرضه بسیار اندک و قطره‌چکانی مجتمع‌های پتروشیمی و افزایش بی‌رویه قیمت‌ها در بورس کالا با ایجاد بعضاً رقابت تا حدود ۶۰ درصد روی پاره‌ای از مواد است.

دکتر شیبانی گفت: انتظار این بود مجتمع‌های پتروشیمی به دلیل اطلاع از تبعات تحریم‌ها در زمینه مشکلات گشایش اعتبار و عدم دسترسی صنعتگران نسبت به واردات مواد اولیه از کشورهای خارج مثل عربستان، ترکیه (که متأسفانه مواد پتروشیمی خود ما را بعضاً به داخل کشور می‌فروشد) کره جنوبی و... لاقلاً مواد اولیه واحدهای نساجی را با قیمت مناسب و حجم کافی را در اختیار صنعتگران قرار دهند اما صد افسوس که این انتظار هیچ‌گاه برآورده نشد آن هم در کشوری سرشار از منابع خدادادی نفت و گاز و نفت و دیگر مواد مورد نیاز پتروشیمی و مهم‌تر از همه نیروی کار و جوانان قابل اعتماد و در دسترس...

نماینده بزرگ‌ترین مصرف‌کننده آن صنعت اتخاذ شود؟!

وی در ادامه بیان داشت: فاجعه و درد دیگر این که مبنای محاسبه قیمت مواد پتروشیمی تولید داخل، نرخ ارز است! بارها و بارها اعلام کرده‌ایم واحدهای پترو شیمی مواد اولیه خود را از منابع نفت، گاز، نفتا، نیروی کار و ... با پول رایج کشور تأمین می‌کنند اما چرا محاسبه و اعلام هفتگی نرخ این مواد در بورس کالا تابعی از افزایش یا کاهش نرخ ارز شده چرا تاوان افزایش یا حتی کاهش نرخ دلار را باید صنعتگران پایین‌دستی در مملکتی که واحد پولش ریال است پس دهند و به دلیل چنین افزایش هفتگی قیمت مواد اولیه قادر به عقد هیچگونه قرار داد بلند مدت داخلی یا صادراتی نباشند

بخش دیگر این گفت‌وگو به تبعات شیوع کرونا بر صنایع نساجی اختصاص داشت که دکتر شیبانی عنوان کرد: ویروس کرونا، لطمات بسیاری بر همه دنیا وارد کرده اما اثرات برخی تصمیمات مطالعه نشده و غیرمنطقی برای تولیدکنندگان داخلی این لطمات را سنگین‌تر کرد. برای مثال در مرحله نخست شیوع کرونا در کشور، فروشگاه‌ها و نمایشگاه‌های عرضه فرش و موکت و کف‌پوش را تعطیل اعلام کردند در صورتی که طبق همان دستورالعمل کارخانه‌های تولیدی این کالاها باید به صورت تمام‌وقت به فعالیت ادامه می‌دادند طبعاً در شرایطی که هیچ فروشی وجود نداشت! چگونه تولیدکننده می‌تواند بدون پشتوانه مالی حاصل از فروش، نقدینگی لازم را تأمین کند؟ اجازه دهید صادقانه اعلام کنم متأسفانه بیشتر وعده‌های مبنی بر اختصاص وام و تسهیلات حمایتی و ... از واحدهای تولیدی هنگام بروز کرونا هیچگاه تا به امروز به خود جامه عمل نپوشانده است. عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران تأکید کرد: قطعاً وظیفه کارفرمایان، حفظ سلامت و تندرستی نیروهای شاغل است و در این دوران نیز از هیچ تلاشی فروگذار نمودند اما مراقبت از کارگران تنها هنگام حضورشان در کارخانه برآیمان میسر است و امکان رصد و تعقیب و مراقبت ۲۴ ساعته آنها را در بیرون کارخانه به هیچ وجه نداریم.

تهیه و تنظیم: مینا بیانی

ایرانی سلب می‌شود. قطعاً متولیان امر نسبت به این امور واقف هستند اما انجام آگاهانه یک کار نادرست، اشتباه بسیار اشتباهی است. سوال اینجاست اصرار بر انجام یک کار غیر حرفه‌ای به نفع چه کسانی است؟! مسلماً پیگیری چنین روندی از عهده و توان و اختیار بخش خصوصی خارج است و برعهده نهادهای مسئول هیات حاکمه می‌باشد. عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران به آزادی سقف رقابت در بورس کالا هم اشاره کرد و گفت: متأسفانه یکی از تصمیمات بسیار غلط، برداشتن سقف رقابت بود. کدام کشور را سراغ دارید که متولیان امر شرایطی را فراهم نمایند تا تولیدکننده داخلی، رقیب همکار و هموطن خود شود؟

وی یادآور شد: در سال‌های گذشته و طبق قانون مصوب مجلس، قیمت مواد پلیمری فوب منهای ۵ درصد خلیج فارس تعیین شده بود اما مسئولان اعلام کردند تا ۵ درصد مجاز به رقابت هستیم در واقع مزیت منهای ۵ درصد مفهوم خود را از دست داد.

در ادامه سقف رقابت به ۱۰ درصد رسید و امروز بعضاً (لااقل در مورد پلی‌استر، پی‌وی‌سی و پلی‌پروپیلن نساجی) شاهد رقابت ۶۰ درصدی هستیم.

دکتر شیبانی تصریح کرد: انجمن صنایع نساجی ایران تمام توان خود را برای ساماندهی این بی‌نظمی‌ها و نابسامانی‌ها حاکم بر این امر، از طریق ارسال نامه، برگزاری جلسات مشترک، ملاقات‌های پی‌درپی، مصاحبه‌های مکرر و ... انجام داده است کما این که نماینده انجمن حدود سه سال در کار گروه تنظیم بازار پترو شیمی که با حضور نماینده وزارت صنعت، نماینده سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان، نماینده بورس کالا نماینده پتروشیمی همه هفته تشکیل می‌شد، شرکت داشت و هر هفته به بررسی و رصد بازار، کنترل عرضه و تقاضا پرداخته می‌شد، کف عرضه مواد اولیه پلیمری طبق اصول کارشناسی و بسیار دقیق اعلام می‌گردید و واحدهای متخلف مشمول پرداخت جریمه می‌شدند. اما در نهایت کم‌لطفی، به نماینده بزرگ‌ترین مصرف‌کننده مواد پلیمری یعنی انجمن صنایع نساجی ایران اجازه تداوم حضور در جلسات کارگروه مذکور داده نشد. مگر می‌شود تصمیمات مهم در مورد تأمین و فروش مواد اولیه یک صنعت، بدون حضور

